

La lectura de la sentència confirma els pitjors presagis Nega els drets històrics de Catalunya · Defensa la primacia de l'espanyol sobre la llengua catalana · Qüestionava competències de la Generalitat en aspectes clau

Finalment, a poques hores de la manifestació de demà, convocada precisament contra aquesta [sentència](#) (pdf), el constitucional espanyol ha fet públics els 881 fulls que interpreten la retallada contra l'estatut. El document conté sobretot la part interpretativa de la sentència, que afecta a més articles i tot que els anul·lats pel tribunal. La retallada per la via de la interpretació és encara més profunda que la que afecta els articles cancel·lats per inconstitucionals.

La sentència escapça per tot arreu l'estatut i deixa el text aprovat per les Corts espanyoles sense la major part dels aspectes que van inspirar la necessitat de reformar la principal llei catalana. L'expectativa i les filtracions des que es va anunciar l'acord entre els magistrats del tribunal espanyol es demostren molt per sota de la retallada real que suposa aquesta sentència.

Els drets històrics i els símbols només són constitucionals si s'entenen com els d'una 'nacionalitat'

La sentència avala la constitucionalitat dels articles 5 i 8 de l'Estatut de Catalunya, sobre els drets històrics i els símbols nacionals, però adverteix que només superen aquest sedàs si s'entén que els drets històrics no fonamenten l'autogovern de Catalunya al marge de la Constitució espanyola ni s'equiparen als dels territoris forals, i els símbols es consideren com a propis d'una 'nacionalitat constituïda com a Comunitat Autònoma', i per tant deixant el concepte 'nacional' 'sense eficàcia jurídica'. Els magistrats incorporen a la sentència diverses mencions a la 'nació espanyola' que, recorden, 'és l'única que reconeix la Constitució'.

El TC també sotmet a interpretació el precepte 1 de l'article 8 dels símbols de Catalunya, que diu que 'Catalunya, definida com a nacionalitat en l'article 1, té com a símbols nacionals la bandera, la festa i l'himne'. Segons els magistrats, el terme 'nacionals' que hi apareix 'és conforme a la Constitució' si es refereix 'exclusivament' a Catalunya 'com a nacionalitat integrada en la indissoluble unitat de la nació espanyola' que estableix l'article 2 de la Constitució Espanyola. El TC recorda que 'els termes nació i realitat nacional referits a Catalunya utilitzats al Preàmbul no tenen eficàcia jurídica interpretativa' i per tant els símbols de Catalunya 'són propis d'una nacionalitat, sense pretensió d'entrar en competència o contradicció amb els símbols de la Nació espanyola'.

El terme 'nació' pot originar 'equivocs i controvèrsies' en 'l'ordre propi de la raó política'

La sentència assenyala que el terme 'nació', inclòs en el preàmbul, pot originar 'equivocs i controvèrsies' en 'l'ordre propi de la raó política'. En la resolució, que ja es va saber fa uns dies, es deia que no tenen eficàcia jurídica les referències a 'Catalunya com a nació' i 'la realitat nacional de Catalunya', element que també es recull en els fonaments jurídics de la sentència. A més, es destaca que la interpretació del preàmbul 'mai podrà imposar-se' a 'l'autoritat interpretativa' del TC.

Restringeix la participació la Generalitat en la presa de decisions de l'estat

La sentència restringeix la participació de la Generalitat en les institucions, els organismes i la presa de decisions de l'estat. Segons la sentència, aquesta participació haurà d'estar 'regulada' per les lleis de l'estat i no podrà 'menyscar' les competències estatals. En aquest sentit, s'especifica que la Generalitat quedarà 'exclosa' dels òrgans decisoris i només se li permet participar en 'òrgans de consulta i assessorament'. Segons la interpretació que fa el TC de l'article 174 de l'estatut sobre les relacions institucionals, una participació major per part de la Generalitat seria 'pertorbador' en la delimitació d'àmbits competencials.

El català no pot ser l'única llengua vehicular a l'escola

La sentència determina que el català no pot ser l'única llengua vehicular en l'ensenyament a Catalunya. Així ho deixa clar en la sentència, en la interpretació de l'article 35 sobre els drets lingüístics en l'àmbit de l'ensenyament i en l'anàlisi del 6.1. 'El castellà no pot deixar de ser també llengua vehicular i d'aprenentatge en l'ensenyament', s'assegura en la resolució. El TC constata que l'estatut 'omet en la seva literalitat tota referència al castellà com a llengua docent', però deixa clar que 'amb la menció del català no es priva el castellà de la condició de la llengua vehicular i d'aprenentatge en l'ensenyament'.

El deure de conèixer el català no és equivalent al del castellà

La sentència dona un valor no equivalent al deure de conèixer el català al de conèixer el castellà. Els magistrats espanyols consideren que el deure de conèixer el català 'no és jurídicament exigible amb caràcter generalitzat', tal com sí determina del castellà la constitució espanyola, sinó només com un deure 'individualitzat i exigible'. A més, el TC declara inconstitucional que el català sigui 'preferent' en les administracions públiques i els mitjans de comunicació, ja que 'implica la primacia d'una llengua sobre una altra', i 'imposa' així 'el català sobre el castellà, en perjudici de l'equilibri inexcusable entre dues llengües igualment oficials'.

Ser atès en català, només exigible als poders públics

SENTENCIA

En el recurso de inconstitucionalidad núm. 8045-2006, interpuesto por noventa y nueve Diputados del Grupo Parlamentario Popular del Congreso contra diversos preceptos de la Ley Orgánica 6/2006, de 19 de julio, de reforma del Estatuto de Autonomía de Cataluña. Han sido parte el Abogado del Estado, el Parlamento de Cataluña y el Gobierno de la Generalitat de Cataluña. Ha sido Ponente la Presidenta doña María Emilia Casas Baamonde, quien expresa el parecer del Tribunal.

I. Antecedentes

1. Con fecha 31 de julio de 2006, don Federico Trillo-Figueroa y Martínez-Conde, Diputado del Congreso y Comisionado por noventa y ocho Diputados del Grupo Parlamentario Popular, interpuso recurso de inconstitucionalidad contra diversos preceptos de la Ley Orgánica 6/2006, de 19 de julio, de reforma del Estatuto de Autonomía de Cataluña.

Pel que fa als drets lingüístics dels consumidors i usuaris, el TC considera que 'el deure de disponibilitat lingüística de les entitats provades, empreses o establiments oberts al públic no pot significar la imposició a aquestes', al seu titular o al seu personal, 'd'obligacions individuals d'ús de qualsevol de les dues llengües oficials'. De fet, considera que 'el dret de ser atès en qualsevol de les llengües només pot ser exigible en les relacions entre els poders públics i els ciutadans'. Per aquest motiu, el tribunal creu que en les relacions entre privats no es pot entendre que l'estatut 'imposi' aquesta obligació als ciutadans.

El Síndic no tindrà 'caràcter exclusiu' perquè el Defensor del Pueblo també té competències sobre Catalunya

La funció del Síndic de Greuges de supervisar l'activitat administrativa autonòmica amb 'caràcter exclusiu' desapareix de l'estatut perquè el TC considera que envaeix les competències del seu homòleg estatal. L'article 54 de la constitució espanyola diu que 'el Defensor del Pueblo podrà supervisar l'activitat de l'Administració'. Els magistrats del TC interpreten que el terme 'Administració' no es delimita únicament a l'Administració Central de l'Estat i, per tant, l'administració catalana també hi té cabuda. D'aquesta manera, Síndic de Greuges i Defensor del Pueblo tindran les mateixes competències pel que fa a les institucions catalanes en la seva missió.

Els reglaments de la Generalitat no poden tenir un 'abast general'

La sentència acota l'article 112 en què es defineixen les competències executives de la Generalitat alertant que des del Principat no es podran elaborar reglaments que tinguin un 'abast general'. Els magistrats estableixen que la 'potestat reglamentària' catalana està 'limitada a l'emanació de reglaments d'organització interna i d'ordenació funcional de la competència executiva autonòmica'. Només a partir d'aquesta interpretació s'avalua la constitucionalitat de l'article i s'ha de tenir en compte que també es limiten les competències exclusives per no envair les estatals.

L'estat podrà legislar sobre competències plenes en matèria de caixes

L'estatut diu que la Generalitat té competències 'exclusives' sobre la regulació de l'organització de les caixes i sobre la determinació dels òrgans de govern i rectors. La sentència del TC afirma que el llistat de competències exclusives que inclou l'article 120 de les caixes té un 'abast purament descriptiu' que no impedeix que es legisli des de l'estat, segons es diu a l'apartat 60 de la sentència. En la mateixa interpretació sobre l'article sobre les caixes, el TC declara inconstitucional que es pugui determinar l'exercici ni les competències exclusives de les lleis estatals i declara inconstitucional que no es digui de manera explícita que la llei catalana s'adaptarà a les lleis estatals.

Les competències exclusives de l'estat prevalen per sobre les de la Generalitat

La sentència assenyala que l'article 110 del text català en què es parla de competències exclusives no és contrari a la constitució espanyola sempre que 'no impedeixi l'exercici de les competències exclusives de l'estat'. Aquesta és la interpretació que es fa en els fonaments jurídics de la sentència per tal d'avaluar la constitucionalitat d'aquest article. Alhora, descarta que correspongui 'únicament' a la Generalitat la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva de les seves competències, o que la 'preferència' del dret català impedeixi l'aplicació de l'estatal.

Limita les competències catalanes en dret civil a les lleis ja existents en néixer la constitució

El Tribunal Constitucional espanyol creu que l'article 129 de l'Estatut, que atorga a la Generalitat 'la competència exclusiva en matèria de dret civil, excepte en les matèries que l'article 149.1.8 de la constitució atribueix a l'estat', no és contrari a la constitució. El problema és que el TC recorda que l'article constitucional citat deixa clar que en dret civil l'estat té totes les competències. Aquest article constitucional reconeix però que Catalunya, gràcies als seus 'drets històrics', pot 'conservar, modificar i desenvolupar' el codi civil ja existent l'any 78, quan s'aprova la constitució. És a dir, Catalunya no amplia gens les seves competències en dret civil amb el nou estatut.

La Generalitat només pot regular la immigració en matèria laboral

La sentència admet que Catalunya té capacitat per autoritzar permisos de treball, però avisa que és l'estat qui té competències exclusives en matèria d'immigració i estrangeria. Per aquest motiu, la sentència estableix que la Generalitat només pot regular sobre un immigrant a partir de la seva condició de 'treballador a Catalunya', no com a immigrant en sí mateix. És l'argument jurídic del TC a partir del qual afirma que l'article 138 de l'estatut, que es refereix a la immigració, no és inconstitucional sempre que s'interpreti en aquest sentit. També admet que Catalunya pugui participar en les decisions de l'estat en aquelles qüestions 'd'especial transcendència'.

Catalunya no pot establir i regular els tributs dels governs locals

Catalunya pot tenir competències en matèria de finançament local, però no 'capacitat legislativa per establir i regulars els tributs propis dels governs locals', segons el Tribunal Constitucional espanyol. El TC ha declarat inconstitucional i nul l'apartat 2 de l'article 218 de l'estatut que contemplava aquest aspecte perquè, segons diu la sentència, la constitució espanyola atorga potestat exclusiva al legislador estatal per tal de crear tributs locals. Aquesta potestat està basada, segons el TC, en la competència exclusiva sobre Hisenda General, i queda 'vetada' la intervenció de les administracions autonòmiques en la creació i regulació dels tributs propis de les entitats locals.

El Poder Judicial és únic i no depèn de l'estructura territorial de l'estat

La sentència tomba diversos articles de l'estatut sobre el poder judicial. Sis dels 14 articles anul·lats completament es refereixen a la justícia, així com un dels 27 que hauran de ser interpretats seguint els criteris del TC. La sentència avorta l'intent de descentralitzar el poder judicial, creant el Consell de Justícia de Catalunya (CJC). En les desenes de pàgines que dedica a aquests apartats, diu que 'l'estructura territorial de l'estat és indiferent, per principi, del judicial com a poder de l'estat'. Amb això només permet que el CJC dictami sobre 'l'administració de l'Administració de Justícia', i recorda que el poder judicial és únic a l'estat, que no és federal.

Avala el TSJC com a última instància a Catalunya però matisa que l'estatut no pot definir la funció del Suprem espanyol

La sentència avala l'article 95.2 de l'estatut, que inclou el precepte que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) és 'l'última instància judicial de tots els processos iniciats a Catalunya' perquè no es contradia amb els articles 123 ni 152 de la constitució i

perquè no li atribueix l'última instància 'en tots els processos' de tots els casos. En canvi, el TC sentència que l'estatut no pot definir les competències del Tribunal Suprem espanyol, quan l'article estableix la seva funció de 'unificació de doctrina'; diu que 'simplement en fa al·lusió' ja que 'només' ho pot definir la Llei orgànica del poder judicial. Per tant, amb aquest matís, la sentència avala el precepte sencer.

La participació catalana en la designació dels membres del TC i CGPJ queda supeditada al què diguin les Corts espanyoles

La participació catalana en la designació dels membres del TC i del CGPJ, prevista en l'article 180 de l'estatut, és un 'propòsit de col·laboració' que no pot afectar 'la llibertat del legislador estatal', és a dir, les Corts espanyoles. Aquesta és la condició que posa el Constitucional a l'article per a avalar-lo en la seva sentència.

El Parlament no pot modificar els límits provincials per crear noves vegueries

La sentència indica respecte als articles 90 'La vegueria' i 91 'El Consell de Vegueria' en els seus apartats 3 i 4, que el Parlament no podrà regular per llei els límits provincials per implantar les vegueries que proposi. Segons els magistrats del TC la vegueria 'ha de conviure amb la província respecte a la seva autonomia garantida per la Constitució'. La sentència diu que aquests articles recorreguts pel PP són constitucionals perquè la vegueria només podria ser una nova denominació de les províncies de Catalunya. En cap cas però, es deixa la porta oberta al govern a modificar els límits territorials.

Nega la capacitat de decisió exclusiva sobre el finançament a la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals

La sentència nega a la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat la capacitat de decidir de manera exclusiva el finançament de Catalunya –aquells tributs procedents de l'estat- i exigeix que les decisions es prenguin en el sí del Consell de Política Fiscal i Financera on hi participen la resta de comunitats autònomes. La sentència insisteix en què l'estat té l'última paraula a l'hora de decidir sobre el finançament i que la comissió només és un marc de 'cooperació' i, en cap cas, de 'codecisió'. Interpretat en aquests termes, la sentència dóna per vàlids els apartats impugnats de l'article 210.

Les inversions de l'estat a Catalunya s'hauran de pactar, com fins ara, amb la resta d'autonomies

L'Estatut de Catalunya incorpora en el seu redactat la disposició addicional tercera, que en el seu primer apartat, i per primer cop, equipara les inversions de l'estat espanyol en infraestructures al pes relatiu de Catalunya al PIB durant un període de 7 anys. Unes inversions, diu l'estatut, que podran servir per l'alliberament de peatges, per exemple. Doncs bé, el TC ha considerat que aquesta disposició suposa 'un privilegi contrari a la constitució', perquè trenca el 'principi de solidaritat' i perquè 'vincula' l'estat, que és qui té la 'competència exclusiva' de 'decidir sobre la existència i quantia d'aquestes inversions'.

La Generalitat no tindrà l'última paraula en les inversions que l'estat faci a Catalunya en matèria de cultura

L'acord previ entre la Generalitat i l'estat que preveu l'article 127 de l'estatut, a l'hora de decidir les inversions en béns i equipaments culturals, també ha estat reinterpretat pel TC. Malgrat que aquest article ni aquest punt en concret no es considerin inconstitucionals, l'alt tribunal creu que per sobre d'aquest acord hi ha el deure de l'estat de complir amb les seves responsabilitats en l'àmbit de la cultura arreu del territori, i per tant, l'acord entre les dues administracions no serà condició 'necessària i inexcusable' perquè l'estat exerceixi la seva competència en cultura.

L'estat és qui té la decisió sobre el percentatge dels impostos cedits

La sentència interpreta les disposicions addicionals vuitena, novena i desena sobre cessió d'un percentatge de l'IRPF, de l'impost d'hidrocarburs, tabac i alcohol i sobre l'IVA respectivament. L'estatut diu en aquestes disposicions addicionals que 'el primer projecte de llei de cessió d'impostos' que s'aprovi un cop promulgat l'estatut determinarà la cessió del 50% de l'IRPF, el 58% dels hidrocarburs, tabac i alcohol i el 50% de l'IVA. El TC recorda que correspon a la 'potestat' legislativa de l'estat la determinació d'aquests percentatges de cessió, que s'hauran de pactar amb la resta d'autonomies i que finalment 'dependran' de la 'plena llibertat de les Corts espanyoles'.

Els presidents autonòmics convoquen referèndums en nom del rei

Un dels articles recorreguts pel PP fa referència al procediment de reforma del mateix estatut. Concretament, es qüestionava qui té la potestat de convocar el referèndum que, tal com s'explicita a l'estatut, cal celebrar per ratificar les modificacions del text. El PP considerava que aquesta potestat recau en mans del rei, a diferència del que diu l'articulat. El Constitucional, però, interpreta que quan el president de la comunitat autònoma o les Corts espanyoles convoquen un referèndum, ho fan com a part de l'estructura jeràrquica estatal, per la qual cosa, estan parlant en nom del rei. Interpretat així, el text s'adiu a la constitució.

La Generalitat no tindrà cap tipus de competències en matèria de referèndums

L'article 122 de l'estatut, referent a les consultes populars, és constitucional si es té en compte que només l'estat podrà establir, regular i autoritzar referèndums. De fet, el text de l'estatut ja reserva per a l'administració estatal les competències per 'autoritzar la convocatòria de consultes populars per via de referèndum', d'acord amb el que estableix la constitució espanyola. Ara, el Tribunal Constitucional matisa que l'estat no només té exclusivitat per autoritzar els referèndums, sinó també per establir-los i regular-los. De fet, segons la interpretació del TC, la Generalitat no tindrà cap tipus de competències en matèria de referèndums.

9 juliol 2010

Una notícia de VilaWeb.cat
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)